

Denne side er maskinoversat [\[Link\]](#). Maskinoversættelser kan indeholde fejl, der potentielt gør teksten mindre klar og nøjagtig. Ombudsmanden påtager sig intet ansvar for eventuelle afvigelser. For de mest pålidelige oplysninger og den største retssikkerhed henvises der til originalversionen på engelsk, som der er linket til ovenfor. Læs mere i vores [sprog- og oversættelsespolitik](#) [\[Link\]](#).

Afgørelse i sag 255/2009/JF - Problemer vedrørende godtgørelse af en ngo's udgifter til et projekt under Youth-programmet

Afgørelse

Sag 255/2009/JF - Indledt den 19/03/2009 - Afgørelse af 19/05/2010

Klageren, som er en ngo i Danmark, havde afholdt et seminar af to ugers varighed for unge om integration af minoriteter og udvidelse af EU. Seminaret blev sponsoreret af Kommissionens *Youth-program*. Efter seminaret anmodede Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA), som forvalter tilskuddene under *Leonardo*, *Socrates* og *Youth*, klageren om at tilbagebetale i alt 2 364 EUR af udgifterne til seminaret. Klageren erklærede sig uenig i denne tilbagebetaling og henvendte sig til Ombudsmanden for at få hjælp.

Efter en grundig analyse af klagen besluttede Ombudsmanden at indlede en undersøgelse. EACEA gennemgik sine sagsmapper på ny og fandt, at de udgifter, som var forbundet med de personer, som førte tilsyn med de unge deltagere, og som EACEA oprindeligt ikke havde fundet støtteberettigede, reelt var støtteberettigede i henhold til de gældende bestemmelser. EACEA frafaldt følgelig sit krav på tilbagebetalingen af de 2 364 EUR og betragtede sagen for at være afsluttet.

Ombudsmandens undersøgelse viste endvidere, at klageren havde begået en åbenlys fejl, da han udfyldte skemaet til ansøgning om tilskuddet fra *Youth-programmet*. Det anførte beløb for deltagernes rejseudgifter var ikke korrekt. Dette resulterede i, at klageren ikke fik godtgjort det rette beløb for disse udgifter. I betragtning af, at EACEA på daværende tidspunkt var blevet gjort behørigt opmærksom på fejlen, fandt Ombudsmanden det urimeligt og uafvejet, hvis de udgifter, som klageren havde afholdt, ikke blev godtgjort under disse omstændigheder. Han fremsatte derfor et forslag til en mindelig løsning, hvor EACEA kunne overveje at betale klageren seminardeltagernes reelle rejseudgifter.

EACEA godtog dette forslag og godtgjorde klageren et beløb på i alt 2 722,03 EUR. Ombudsmanden bifaldt EACEA's initiativ og afsluttede sagen.

BAGGRUNDEN FOR KLAGEN

1. I november 2002 ansøgte den danske NGO *for fællesskabskollegier* (i det følgende benævnt "klageren") [1] om et ungdomsprogramtilskud fra Kontoret for Teknisk Bistand (TAO) til Socrates, Leonardo og Ungdom (i det følgende benævnt "Kommissionen") [2]. De gældende regler for finansiering af ungdomsprogrammet vedrørende rejseudgifter forudsat, at Fællesskabet finansierer 70 % af disse udgifter.

2. Klagerens projekt med titlen *Transsylvanien Community College 2003* involverede over 50 unge og ungdomsarbejdere fra 11 europæiske lande, der deltog i to uger lange drøftelser om integration af central- og østeuropæiske mindretal og EU's udvidelsespolitik. De samlede udgifter til projektets rejseudgifter beløb sig til 13 750 EUR. I overensstemmelse med tilskuddet fra ungdomsprogrammet vil Kommissionen dække 70 % af disse udgifter svarende til 9 500 EUR. Ved udfyldelsen af ansøgningen angav klageren imidlertid fejlagtigt sidstnævnte tal som projektets samlede rejseudgifter. Fællesskabsfinansieringen på 70 % blev derfor anvendt på sidstnævnte beløb, og Kommissionen ville kun dække 6 650 EUR af de dermed forbundne rejseudgifter.

3. Efter at have godkendt projektet sendte Kommissionen i juli 2003 klageren en finansieringsaftale for et tilskud under ungdomsprogrammet på 24 350 EUR (herefter "kontrakten"). Kontrakten angav 9 500 EUR som de samlede udgifter til rejseudgifter.

4. Den 9. juli 2003 underskrev klageren kontrakten og sendte den tilbage til Kommissionen. Ikke desto mindre henledte klageren i den skrivelse, der ledsager kontrakten, Kommissionens opmærksomhed på, at "[den] havde *ansøgt om et beløb på 9,500 EUR til dækning af 70 % af rejseudgifterne (de samlede omkostninger ville være 13,750 EUR). [Kommissionens] foreslåede budget har imidlertid reduceret beløbet endnu en gang (0,70 x 9 500 EUR = 6 650 EUR).*" I lyset af ovenstående anmodede klageren Kommissionen om at tage de pågældende beløb op til fornyet overvejelse.

5. Den 21. juli 2003 undertegnede og godkendte Kommissionen kontrakten.

6. Mellem den 3. og den 16. august 2003 gennemførte klageren projektet. I denne periode udbetalte Kommissionen den 7. august 2003 første rate på 19 480 EUR.

7. I begyndelsen af 2004 fremlagde klageren sin endelige rapport om projektet, hvori han identificerede de afholdte rejseomkostninger på 13 817 EUR.

8. Den 6. juli 2004 sendte klageren et brev til Kommissionen, hvori han gav udtryk for sin bekymring over en mulig misforståelse vedrørende rejseudgifter. Kommissionen betalte klageren 6 650 EUR af projektets rejseudgifter. Ved underskrivelsen af kontrakten havde klageren imidlertid meddelt Kommissionen, at 70 % af dens samlede rejseudgifter svarede til 9

500 EUR. Det var derfor indlysende, at Kommissionen havde begået en fejl, da den godkendte et budget på 9 500 EUR svarende til 100 % af rejseudgifterne. Selv om klageren bemærkede denne fejl, inden kontrakten blev underskrevet, indledte den ikke drøftelser med Kommissionen i denne henseende og underskrev kontrakten, fordi projektet på det tidspunkt var ved at blive indledt. Klageren var under tidspres og havde ingen anden mulighed end at underskrive kontrakten, som den var. Desuden identificerede Kommissionen den 23. juli 2003 ovennævnte problem som en ren "tekniskhed". I lyset af ovenstående anmodede klageren Kommissionen om at rette op på denne fejl og betale den 2 850 EUR af de resterende rejseomkostninger med den endelige rate.

9. Den 15. juli 2004 betalte Kommissionen hele tilskuddet til klageren og afsluttede projektet den 27. juli 2004.

10. Den 28. juli 2004 besvarede Kommissionen klagerens meddelelse af 6. juli 2004. Den anførte, at: i) *"det af [klageren] indsendte ansøgningsskema var klart forkert. Det fremgik klart, at de detaljerede rejseudgifter... beløber sig til i alt 9 500 EUR. I henhold til finansieringsbestemmelserne for foranstaltningen kan Kommissionen kun tage 70 % af dette beløb i betragtning, dvs. 6 550 EUR."* og ii) den havde derfor godkendt rejseudgifterne på 6 650 EUR. Klagerens brev af 9. juli 2003 blev betragtet som en anmodning om "supplerende finansiering". Kommissionen kunne under særlige omstændigheder og inden 2003 ændre sine tildelingsbeslutninger. På det tidspunkt var den villig til at bistå klageren med at finde en gunstig løsning på situationen. I 2003 trådte der imidlertid en ny finansforordning (NFR) med detaljerede krav til forvaltningen af fællesskabsprogrammer i kraft. Som følge heraf kunne supplerende finansiering ikke længere godkendes, uanset eventuelle gyldige begrundelser. Kommissionen anmodede stadig om en undtagelse fra denne regel og forsøgte at tildele den supplerende finansiering. I 2004 blev det imidlertid helt klart, at NFR under omstændigheder som klageren ikke ville tillade nogen ændringer af tilskuddet. Klageren havde eneansvaret for sin ansøgning og burde have udvist stor omhu ved udfyldelsen af formularen for at undgå fejl. Kommissionen (i) beklagede, at klagerens anmodning om "supplerende finansiering" på 2 850 EUR ikke kunne godkendes; og ii) bekræftede, at den allerede havde overført den sidste rate på 4 870 EUR til klageren.

11. Den 7. september 2004 fremsendte klageren et svar, hvori han accepterede, at der var begået fejl i ansøgningsskemaet. Den bemærkede imidlertid, at selv om det var muligt for Kommissionen at korrigere den del af rejseudgifterne, der var indeholdt i stævningen, gjorde den det ikke. Selv om det var korrekt, at klageren på en bestemt side i stævningen faktisk havde indsat en forkert beregning, *"var beløbet korrekt på side 10 (70 % = 9.500) og korrekt i vedlagte budget."* Klageren havde endvidere drøftet spørgsmålet om rejseudgifter med Kommissionen, og sidstnævnte havde *"betragtet det som en fejl hos TAO"*. Da Kommissionen således havde påtaget sig ansvaret, var klageren tilfreds og underskrev kontrakten. At vente på en ny kontrakt ville have forårsaget det alvorlige økonomiske problemer. Klageren modtog kontrakten kun tre uger før projektets påbegyndelse, og det var Kommissionen, der foreslog den "tekniske" løsning, som gjorde det muligt for klageren at ansøge om "supplerende finansiering". I lyset af ovenstående gentog klageren sin anmodning om, at Kommissionen skulle betale de resterende 2 850 EUR i rejseomkostninger.

12. Den 1. januar 2006 overtog Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA) fra TAO overvågningen og forvaltningen af ungdomsprojekterne.

13. Den 3. november 2006 reviderede virksomheden *Moore Stephens LLP* (herefter "revisoren") på anmodning af EACEA resultaterne af projektet.

14. Revisoren udarbejdede tre udgaver af sin beretning, i) den første, den 18. december 2006, II) den anden, den 19. december 2007 og iii) den tredje og sidste, den 2. juni 2008. I sidstnævnte rapport anbefalede revisoren, at Kommissionen inddriver 2 364 EUR fra klageren for andre poster end rejseudgifter.

15. Den 18. juli 2008 tilsendte EACEA klageren en finansiell note med overskriften "Den endelige økonomiske situation for tilskuddet til unge efter revision", hvori EACEA anmodede klageren om at tilbagebetale 2 364 EUR (herefter "afgørelsen"). I afgørelsen bestemtes følgende:

" den finansielle situation for [klagerens] projekt med hensyn til resultaterne af den finansielle revision nr. 1 (korrekt beregning af aktivitetsomkostninger), nr. 2 (rejseomkostninger anmeldt i den endelige rapport oversteg beløbet i regnskabet) og nr. 3 (budgetoverskridelse for rejseudgifter) er som følger:

Foreslået tilskud for støtteberettigelsesperioden: 27 325,00 EUR

Endeligt tilskud, der er aftalt efter revisionsvurderingen: 21 986,00 EUR

Allerede udbetalt forfinansiering og saldo: 24 350,00 EUR

Refusion til forvaltningsorganet: 2 364,00 EUR "

EACEA påpegede endvidere, at hvis klageren ikke reagerede inden for 60 dage, ville EACEA sende selskabet en debetnota med angivelse af vilkårene og betingelserne for tilbagebetaling. Manglende betaling af ovennævnte beløb inden for de frister, der er fastsat af EACEA, ville medføre morarenter for henstand med betalingen.

16. Den 4. november 2008 sendte EACEA debetnotaen til klageren og fremsendte den 20. januar 2009 en påmindelse om betaling af i alt 2 384,17 EUR.

17. Den 28. januar 2009 henvendte klageren sig til Ombudsmanden.

UNDERSØGELSENS GENSTAND

18. Klageren hævdede, at EACEA's anmodning om godtgørelse som fastsat i beslutningen var urimelig, da den ikke tog hensyn til projektets rejseudgifter, som det stadig skyldte.

19. Klageren hævdede, at EACEA i) skulle betale projektets reelle rejseudgifter i overensstemmelse med revisorens anbefaling på side 17 i rapporten af 18. december 2006. og ii) redegøre detaljeret for de beregninger og konklusioner, der er fastsat i beslutningen.

UNDERSØGELSEN

20. Den 19. marts 2009 videresendte Ombudsmanden klagen til formanden for Europa-Kommissionen.

21. Den 8. juli 2009 modtog Ombudsmanden Kommissionens udtalelse på fransk og den 15. juli 2009 oversættelsen heraf til engelsk, som han fremsendte til klageren med en opfordring til at fremsætte bemærkninger.

22. I mellemtiden gav klageren den 19. april og den 27. juni 2009 Ombudsmanden yderligere oplysninger. Den 4. august 2009 fremsendte den sine bemærkninger til Kommissionens udtalelse til Ombudsmanden.

23. Efter nøje gennemgang af udtalelsen og bemærkningerne var Ombudsmanden ikke overbevist om, at Kommissionen havde reageret tilstrækkeligt på klagen. Han foretog derfor en foreløbig konstatering af fejl eller forsømmelser og foreslog i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i hans statut Kommissionen en mindelig løsning.

24. Den 1. marts 2010 modtog Ombudsmanden Kommissionens svar, som han fremsendte til klageren med henblik på dennes bemærkninger. Der blev ikke modtaget bemærkninger fra klageren.

OMBUDSMANDENS ANALYSE OG KONKLUSIONER

A. Påstanden om uretfærdighed og de dermed forbundne krav

Argumenter fremført for Ombudsmanden

25. Klageren hævdede, at EACEA's anmodning om godtgørelse som fastsat i beslutningen var urimelig, da den ikke tog hensyn til projektets rejseudgifter, som det stadig skyldte.

26. Til støtte for denne påstand hævdede klageren, at:

a) EACEA fulgte ikke revisorens anbefaling, der er nævnt umiddelbart nedenfor, vedrørende rejseudgifterne, som blev anført på s. 17 i dets beretning af 18. december 2006:

" der bør godtgøres yderligere 2,723 EUR (forskellen mellem det ansøgte beløb på 9,500 EUR og de faktiske omkostninger på 9,373) [sic]" og

B) Kommissionen indvilligede først i at betale beløbet på 9 500 EUR og ændrede senere mening, idet den gjorde gældende, at NFR ikke tillod den at gøre dette.

27. Klageren hævdede, at EACEA i) skulle betale projektets reelle rejseudgifter i overensstemmelse med revisorens anbefaling på side 17 i rapporten af 18. december 2006. og ii) redegøre detaljeret for de beregninger og konklusioner, der er fastsat i beslutningen.

28. I sin udtalelse bekræftede Kommissionen sit synspunkt om, at klageren havde begået en fejl ved fejlagtigt at udfylde beløbet vedrørende fællesskabsfinansieringen i den del af ansøgningsskemaet, der vedrørte de anslåede rejseudgifter. Kommissionen kunne derfor ikke tilvejebringe en finansiering, der var højere end den, klageren havde erklæret og godkendt ved sin egen underskrift.

29. Både Kommissionen og EACEA afviste klagerens ansøgning om supplerende finansiering i henhold til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget [3] og de kontraktbestemmelser, som klageren havde godkendt.

30. EACEA havde ikke kendskab til revisorens rapport af 18. december 2006, som var et " *uofficielt dokument* ". Den modtog først rapporten af 19. december 2007 og den endelige rapport af 2. juni 2008. Revisoren fastslog, at seks deltagere i klagerens projekt var ældre end den alder, der var tilladt i programmet, hvilket var mellem 15 og 25 år. Den afviste derfor de omkostninger, der var forbundet med disse seks deltageres aktiviteter.

31. Efter klagen anmodede EACEA revisoren om yderligere oplysninger om ovennævnte afvisning. Revisoren gennemgik sagen på ny og fastslog, at de seks deltagere var observatører, der ledsagede gruppen af unge deltagere i projektet. De sikrede effektiviteten af læringsprocessen og deltagernes beskyttelse og sikkerhed. Det følger heraf, at alderskravet ikke fandt anvendelse på dem, og at deres omkostninger derfor var støtteberettigede. Som følge heraf ville Kommissionen annullere sin indtægtsordre og, da den allerede havde tildelt klageren det maksimale beløb, der var fastsat i kontrakten, afslutte projektet på ubestemt tid.

Ombudsmandens foreløbige vurdering, der fører til et forslag til en mindelig løsning

32. Klageren understregede i sine bemærkninger, at den, indtil den modtog en kopi af Kommissionens udtalelse til Ombudsmanden, aldrig havde set revisorens endelige rapport af 2. juni 2008. Efter at have set udtalelsen var klageren overbevist om, at Kommissionen endelig havde forklaret, hvorfor den fandt, at nogle af projektets omkostninger ikke var støtteberettigede, og sendte klageren en afgørelse med et krav om godtgørelse.

33. I denne forbindelse bemærkede Ombudsmanden, at den pågældende inddrivelse ikke vedrørte beløb vedrørende rejseudgifter, som var genstand for denne klage, men snarere "

aktivitetsomkostninger" for nogle af deltagerne i klagerens projekt.

34. Ombudsmanden glædede sig over, at Kommissionen tog skridt til at præcisere beregningerne i sin afgørelse, og bemærkede, at disse skridt resulterede i, at dens anmodning om godtgørelse blev annulleret. Han påpegede imidlertid, at de nævnte skridt og resultater ikke havde nogen indvirkning på klagerens påstand om, at Kommissionen skulle betale projektets reelle rejseomkostninger.

35. Ombudsmanden analyserede også de øvrige aspekter af revisorens endelige rapport i detaljer. I denne rapport fastslog revisoren, at i) støtteberettigede rejseudgifter svarede til 9 372,03 EUR, II) de budgetterede rejseudgifter svarede til 6 650 EUR og derfor iii) der var et samlet budgetunderskud på 2 722,03 EUR, som måtte betragtes som ikke-støtteberettiget i henhold til kontrakten. I den forbindelse accepterede revisoren imidlertid, at Kommissionen kunne have ændret budgettet eller godkendt en række supplerende midler til klageren. Ikke desto mindre overlod den den endelige afgørelse om rejseudgifter til EACEA på følgende betingelser:

" hvis TAO erklærede, at den ville være villig til at ændre budgettet eller yde supplerende finansiering for at rette op på denne administrative misforståelse (om end mundtligt), mener vi, at dette kunne være blevet gennemført. Vi er villige til at acceptere det ovenfor beskrevne problem som en misforståelse, der kan afhjælpes forud for den endelige godkendelse og validering af denne revisionsrapport. Samtidig med at vi fastholder dette som et resultat, overlader vi den endelige beslutning til EACEA 's påskønnelse.

36. Ombudsmanden bemærkede i denne forbindelse, at Kommissionen i løbet af sin undersøgelse ikke anfægtede klagerens erklæring om, at Kommissionen havde foreslået en " teknisk " løsning på det problem, hvor klageren ville ansøge om yderligere " supplerende finansiering ".

37. Senere afviste Kommissionen imidlertid i sin skrivelse af 28. juli 2004 denne supplerende finansiering med den begrundelse, at den i mellemtiden havde vedtaget en " gennemgående tilgangsåndring ". Selv om Kommissionen var villig til at hjælpe, kunne den ikke gøre det, fordi NFR forhindrede den i at tildele supplerende midler til klageren [5] .

38. Ombudsmanden kunne ikke se, hvorfor revisorens synspunkt, som kom til udtryk i juni 2008, at " dette kunne have været udført ", ikke kunne have været afgørende og gjort det muligt for Kommissionen at omstøde sin tidligere holdning, der blev udtrykt formelt i juli 2004.

39. Han understregede, at det foreliggende spørgsmål var en simpel fejl, der blev identificeret som sådan af Kommissionen og beskrevet som en " administrativ misforståelse " af revisoren. Kommissionen dækkede kun rejseudgifterne på 6 650 EUR, da dette var det beløb, som klageren fejlagtigt havde indsat i et behørigt underskrevet og godkendt ansøgningsskema, mens klagerens støtteberettigede rejseudgifter i overensstemmelse med revisorens endelige rapport var 9 372,03 EUR. Hvis klageren ikke havde begået denne fejl, ville Kommissionen med andre ord have dækket det fulde beløb på 9 372,03 EUR svarende til rejseudgifterne.

40. Ombudsmanden har gentagne gange understreget Kommissionens retlige forpligtelse til at beskytte Fællesskabets finansielle interesser. Efter Ombudsmandens opfattelse er det kun korrekt, at Kommissionen bestræber sig på at sikre, at der ikke ydes støtte uden passende begrundelse.

41. I det foreliggende tilfælde var det ubestridt, at de rejseudgifter, som revisoren havde identificeret i sin endelige rapport, svarede til de rejseudgifter, som klageren havde afholdt i forbindelse med projektet under ungdomsprogrammet. Ombudsmanden fandt endvidere, at klagerens fejl var så patenteret, at Kommissionen, om end mundtligt, accepterede en løsning på denne fejl. Kommissionen bestred ikke dette i forbindelse med denne undersøgelse og bekræftede [6], at 9 500 EUR som anført af klageren i sit brev af 6. juli 2004, s. 10, i klagerens ansøgning rent faktisk blev identificeret som "riveomkostninger (70 % af de faktiske omkostninger)", dvs. "det beløb, der blev anmodet om fra programmet for unge".

42. Ombudsmanden fandt det rimeligt, at den kompetente institution i tilfælde, hvor der begås patentfejl på tidspunktet for en ansøgning, ved vurderingen af denne ansøgning bør give den, der begår fejlen, mulighed for at rette den [7]. Alternativt, hvis fejlen først opdages, efter at kontrakten er underskrevet, er det kun rimeligt at ændre den pågældende kontrakt i overensstemmelse hermed. Selv om klageren, som i sidste ende var den svage part i kontrakten, ikke insisterede på denne ændring, krævede principperne om service- og rimelighed, at Kommissionen tog initiativet i denne henseende. Det har institutionen dog ikke gjort.

43. I lyset af ovenstående forekom det ikke blot urimeligt, men også uforeneligt med proportionalitetsprincippet som fastsat i den europæiske kodeks for god forvaltningsskik [8] at tilbagebetale klagerens reelle og støtteberettigede rejseudgifter.

44. Ombudsmanden konkluderede således foreløbigt, at EACEA's afslag på at dække den resterende del af klagerens rejseudgifter til projektet udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Han fremsatte derfor et tilsvarende forslag til en mindelig løsning i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i hans statut, som

" EACEA kunne betale klageren de resterende 2 722,03 EUR af sine rejseudgifter til projektet."

De argumenter, der blev fremført for Ombudsmanden efter hans forslag til en mindelig løsning

45. EACEA fandt Ombudsmandens forslag til en venlig løsning rimeligt og indvilligede i at betale de resterende 2 722,03 EUR i projektrejseudgifter til klageren.

46. Klageren bekræftede pr. telefon, at den var tilfreds med resultatet af undersøgelsen.

Ombudsmandens vurdering efter hans forslag til en mindelig løsning

47. Ombudsmanden bifalder EACEA's accept af hans forslag til en mindelig løsning og dets vilje

til at bilægge klagen. Derfor afslutter han sagen.

B. Konklusion

På grundlag af sin undersøgelse af denne klage afslutter Ombudsmanden den med følgende konklusion:

Ombudsmanden bifalder EACEA's accept af hans forslag til en mindelig løsning og dets vilje til at bilægge klagen. Derfor afslutter han sagen.

Klageren, direktøren for EACEA og formanden for Kommissionen vil blive underrettet om denne afgørelse.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Udfærdiget i Strasbourg, den 19. maj 2010

[1] Klageren " *er en ikke-statslig, almennyttig og upartisk organisation, der arbejder for at udvikle en europæisk (tværnational) offentlig sfære* " (www.acc.eu.org [Link]).

[2] Ombudsmanden bemærker, at TAO ifølge Kommissionens udtalelse hjalp den med den administrative forvaltning af den centraliserede indsats under Fællesskabets handlingsprogrammer for Socrates, Leonardo og Ungdom frem til den 31. december 2005. Derfor vil TAO og Kommissionen fremover udelukkende blive omtalt som "Kommissionen".

[3] EFT L 248, s. 1.

[4] Nævnt på side 17 i den kopi af revisorens endelige rapport, som Kommissionen har forelagt Ombudsmanden med sin udtalelse.

[5] Kommissionens skrivelse af 28. juli 2004 indeholder følgende erklæringer: " ... *den hidtidige praksis før 2003 havde muliggjort ændringer i tildelingsbeslutningerne, hvis særlige omstændigheder gjorde det berettiget. Disse beslutninger blev truffet af Kommissionen. På denne baggrund var TAO villig til at hjælpe med at finde en gunstig løsning på situationen...* [I] *n 2003 trådte en ny finansforordning (NFR) i kraft... Problemet med Deres projekt opstod i det øjeblik, hvor Kommissionen vedtog en grundig tilgangsendring, og den er fortsat gyldig: der gives ikke tilladelse til supplerende konstateringer, uanset af hvilken grund, efter at Kommissionen har truffet og godkendt en afgørelse fra udvælgelseskomitéen (i overensstemmelse med bestemmelserne i finansforordningen — artikel 111 i gennemførelsesbestemmelserne)...* [T] *TAO og de kompetente ungdomstjenester i Kommissionen anmodede ikke desto mindre om en undtagelse fra denne regel for at muliggøre tildeling af supplerende midler; i begyndelsen af 2004 blev det helt klart, at den nye finansforordning ikke*

ville tillade en ændring af tilskuddet under sådanne omstændigheder... ".

[6] Kommissionen vedlagde en kopi af klagerens anmodning med sin udtalelse.

[7] Jf. analogt sag T-211/02, *Tideland Signal Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 2002 II, s. 3781, præmis 37: " [...] beføjelsen [til at anmode om præciseringer] skal, navnlig i overensstemmelse med det fællesskabsretlige princip om god forvaltningsskik, ledsages af en forpligtelse til at udøve denne beføjelse under omstændigheder, hvor det klart er praktisk muligt og nødvendigt at præcisere et tilbud. Selv om Kommissionens evalueringsudvalg ikke er forpligtet til at søge afklaring i alle tilfælde, hvor et bud er formuleret tvetydigt, har de pligt til at udvise en vis omhu, når de overvejer indholdet af hvert bud. I tilfælde, hvor selve udbudsbetingelserne og de omstændigheder, som Kommissionen har kendskab til, viser, at tvetydigheden sandsynligvis har en simpel forklaring og let kan løses, er det i princippet i strid med kravene om god forvaltningsskik, at et bedømmelsesudvalg afviser buddet uden at udøve sin kompetence til at anmode om afklaring. En afgørelse om afvisning af et bud under sådanne omstændigheder kan være behæftet med et åbenbart urigtigt skøn fra institutionens side under udøvelsen af denne beføjelse. "

[8] Artikel 6 i den europæiske kodeks for god forvaltningsskik bestemmer:

" 1. Når tjenestemanden træffer afgørelser, sikrer han, at de trufne foranstaltninger står i et rimeligt forhold til det tilstræbte mål. Tjenestemanden skal navnlig undgå at begrænse borgernes rettigheder eller pålægge dem afgifter, når disse begrænsninger eller afgifter ikke står i et rimeligt forhold til formålet med den tilstræbte handling.

2. Når tjenestemanden træffer afgørelser, skal han respektere den rimelige balance mellem privatpersoners interesser og den almene samfunds interesse. "